

Samenes Venn

Organ for Norges Samemisjon nr. 8 – 2006 Årgang 81

BRENNENDE HJERTER FOR MISJONEN

47.000 TIL MISJONEN PÅ BASAR

Tekst: Stein Ingvar
Kalviknes
Foto: Bjørg G. Kalviknes

Torsdag 1. juni var det fint pyntet til basar med festmat på Randaberg Forsamlingshus. Møtesalen var fullsatt med kvinner og menn.

Sven Viste, mannen til Jenny som er leder i kvinneforeningen, ledet basaren på en god, festlig og fin måte. Misjonskvinnene hadde laget og skaffet utrolig mange flotte gevinster også i år. De hadde på forhånd vært flittige med å selge lodder. Loddsalget gikk unna i løpet av kvelden. Da resultatet ble kjent, hadde de fått inn kr. 47.000,00 til Samemisjonens arbeid.

Å se hvor trofaste og brennende misjonskvinnene i foreningen er, gjør en takknemlig og glad. Det ligger mye omtanke, kjærlighet og arbeid bak en slik basar. Det ble også servert nydelige smørbrød og kaker for et hvert behov. Hva kvinneforeningene har betydd og betyr for misjonsarbeidet vårt i Norge og på Kola, er det bare Gud som har full oversikt over. Men hva skulle vi gjort uten

Randaberg kvinneforening sto i spissen for arrangementet.

disse brennende misjonskvinnene? Heldigvis er det også noen menn som har fått denne brannen i sitt hjerte og støtter og hjelper til på mange måter.

Kretssekretær Stein Ingvar Kalviknes deltok også på basaren. Han forkynte Guds ord og fortalte om det rike diakonale og evangeliske misjonsarbeidet vi får stå i på Kolahalvøya i Russland. Vi fikk fin sang av Sven Viste, Johannes Bø og Sigmund Voll.

Hjertelig takk til dere i kvinneforeningen for den store innsatsen med årets basar og frem til i dag. Takk også til alle dere andre som hjalp til

Innenfor banker brennende hjerter for misjonen.

med arrangementet. Mest av alt går takken til Gud som gav oss denne fine basaren og feststunda på Randaberg. Lykke til og Guds rike velsignelse over arbeidet videre!

Lodder selges.

På lederplass

Samisk i Samemisjonen – trengs det lenger?

Noen smakebiter fra INNHALDET

På **RANDABERG**
gir brennende hjerter
penger i kassa

2

BARNEFORENINGEN "SPÁIDÐAR"

på Lahppoluobbal koser seg

6

Glimt fra sommerens LEIRER PÅ NORDLYS

8

Godt kretsmøte i SURNADAL

10

Slutt opp om MØTEAKSJON I VATS

15

Ellers i bladet finner du
bl.a. andakt, bønnesvar, en kjær
sang, vitnesbyrd og ord til etter-
tanke.

FORSIDEBILDET

Denne skjønnheten fant vi på Sen-
nalandet da vi under arbeidermøtet
hadde gudstjeneste der. Hun heter
Elen M. Sara. Jon Amundal tok bil-
det.

”Nå må vi bruke samisk, for her er det noen som ikke forstår norsk!” Omtrent slik har vi i Samemisjonen ofte uttrykt at vi vil bruke samisk – nemlig der det er behov for det fordi noen ikke behersker norsk godt nok. Slik har Samemisjonen ofte ligget langt foran både det offentlige, skolevesenet og andre organisasjoner, som forutsatte, eller til og med krevde, at samer skulle forstå og bruke norsk.

”Samisk bruker vi der de ikke forstår norsk” - er det en god nok begrunnelse for en kristen organisasjon i det samiske bosettingsområdet? Vi mener at det er det ikke.

Begrunnelsen inneholder et ”vi” og et ”de”. Det er tydelig at ”vi” er mennesker som er fortrolig med norsk, det dominerende språket i vår organisasjon, og i de fleste norske lokalmiljø. Begrunnelsen styrker denne dominansen, på bekostning av ”de”. ”De” er de samiskspråklige som ikke behersker norsk godt. Overfor dem er ”vi” villige til å sette i verk særlige tiltak.

I og for seg er det ikke å forakte. Men samtidig gjør denne begrunnelsen norsk til det egentlige språket, det som er uproblematisk og selvfølgelig. Og samisk blir språket som er for spesielle anledninger, når noen ikke kan – vårt språk. Selv om man viser god vilje når ”det er noen her som ikke forstår”, blir det samtidig slått fast at de som bare er samiskkyndige har en mangel, mens de norskkyndige har det som egentlig trengs: evnen til å forstå norsk. På den måten beholdes den språklige makten hos de norsktalende i vår organisasjon: Samemisjonen forblir norsk.

En Samemisjon som fremstår som en ”norsk” indremisjonsorganisasjon i det samiske samfunnet, har ikke fremtiden for seg. I det samiske samfunnet har det skjedd en utvikling som plasserer slike organisasjoner på museum. Denne utviklingen, i retning av større

kulturell selvbevissthet og stolthet i den samiske befolkningen, har Samemisjonen både ønsket og bidratt til i sine snart 120 år. Når Samemisjonen dermed er kommet nærmere et av sine langsiktige mål, er tiden inne til å se nærmere på bruken av samisk i våre egne sammenhenger.

Samisk skal brukes i Samemisjonen fordi vi er en indremisjonsorganisasjon som omfatter samer og nordmenn, et fellesskap som sammen vitner om Jesus Kristus og gjør hans henders gjerninger i Sápmi, det samiske bosettingsområdet. Vi er et arbeidsfellesskap av flere folkeslag, og vi skal bruke våre forskjellige språk sammen, fordi de er *våre* språk. Når vi hører våre forskjellige språk, vil vi også lære hverandre bedre å kjenne som søsken fra ulike folkeslag. Når våre forskjellige språk brukes med omtanke, vil de i tillegg også lette kommunikasjonen mellom oss, og kommunikasjonen til dem som vi ønsker skal høre vitnesbyrdet.

Derfor er det naturlig i Samemisjonen å tenke etter: er det noen her som ikke forstår? Men det er ennå mer naturlig å bruke de ulike språkene, fordi de er *våre* språk. Å be Áčči min – Fader vår – på samisk, er helt naturlig, selv om alle som er til stede, forstår norsk godt. Å synges Čále, Jesus – Skriv deg, Jesus, på mitt hjerte - til avslutning er helt naturlig, for det er samisk kristen tradisjon. Selv om vi er samlet i et be-
dehus på Vestlandet.

Når vi bruker *våre* språk, står vi mer på linje i vår felles tjeneste. Det er helt nødvendig, for Samemisjonens fremtid. Og fordi det i Kristus verken er ”jøde eller greker, trell eller fri” er det det eneste riktige.

Thor Henrik With
Ass. generalsekretær

Rohkos

Dál lea bestojumi beaivi

Teaksta:
Ole Bekkelund
Ill.: Frode Kalleland
Sámás: Rávdná Turi
Henriksen

Das mañnil ledje juvddálaččaid allabasit, ja Jesus vulggii bajás Jerusalemii. Jerusalemis lea Sávpapoartta lahka láttu man namma hebrealgillii lea Betesda. Dan birra leat vihtta hálla, ja ollu buohccit ledje veallámin das: čalmmeheamit, lápmásat, rámbbit. Sii vurde ahte čáhci lihkahuvvošii. Dasgo Hearrá engel njeiejai duollet dálle láddui ja lihkahahtii čázi. Vuosttaš gii njeiejalii láddui mañnil go čáhci lei lihkahuvvon, dat dearvvašmuvai, mii ihkinassii dávdadid sus leaččai.

Das lei olmmái gii lei buohcan golbmalogigávccii jagi. Go Jesus oinnii su veallámin das ja diđii ahte son lei buohcan guhká, de son celkkii sutnje. Buohcci vástidii: «Hearrá, mus ii leat oktage gii veahkehivččii mu láddui go čáhci lea lihkahuvvon. Ja go mun joavddan, de lea álo muhtun eará geargan njiedjalit dohko mu ovddabeallái.» Jesus cealká sutnje: «Čuožžil, váldde seanggat ja vázzil!» Ja olmmái dearvvašmuvai dan seammás; válddii seanggas ja vázzilii. Muhto lei sábbátbeaivi, ja juvddálaččat dadje dearvvašmahttojuvvon olbmái: «Odne lea sábbát, ii ge dus leat lohpi guoddit seangga.» Son vástidii: «Son guhte dearvvašmahttii mu, celkkii munnje: Váldde seanggat ja vázzil!» Sii jerre: «Gii lea dat olmmái guhte gohčui du váldit seanggat ja vázzil?» Dearvvašmahttojuvvon olmmái ii diehtán gii dat lei. Dasgo Jesus lei juo jávkan olbmuid sisa. Mañnil Jesus gávnnai olbmá tempelšiljus ja celkkii sutnje: «Geahča, dál leat dearvvaš. Ale šat suddut, amas mihkkege bahábuid dáhphuvvat dutnje.» Olmmái manai ja muitalii juvddálaččaide ahte Jesus dat lei dearvvašmahttán su. (Joh.5,1-15)

GII LEA JESUS?

Son lea duohta Ipmil, riegdán Áhčis agálašvuodas. Dan dihte son lea Lo-

nisteaddji, Beasti, Hearrá sábbáha ja buot dinggaid badjel. Son lea duohta olmmoš, riegdán nieiddas Márjjás. Dan dihte lea son geahčcaluvvon buot áššiin, dan dihte son vádjola sin gaskkas geat dárbašit dálkko-deaddji, dan dihte son lea Betesdas odne, váibmoládisvuoda viesus, doppe son oaidná maddái mu. Son ii dieđe suddut maidege.

GII LEAN MUN?

Mun in leat suddu haga. Dat lea munnje stuora váttisvuhtan. Mun in oainne suddu. Mun oainnán beare smávit árgabeaivválaš áššiid maid suddu buktá. Jesus ii dáidde daid birra ságastan go celkkii: "Ale šat suddut, amas mihkkege vearrábuid dáhphuvvat dutnje." Mun lean darvnan iežan vásáhusaide 38 jagis (dahje 18 dahje 78). Mun ádden farisealaččaid. Sii atne ovdan Ipmila njuolggadusaid mat hehtejit moivedili, lágahisvuoda ja biedganeami. Ipmil lea ásahan vuoinnadanbeaivvi, sábbátbeaivvi, dan beaivvi ii galgga seanga guddojuvvot. Ja dasto vel: Eallin šaddá álkit dainna lágiin go olmmoš diehtá juo mii dáhphuvvá. Muhtin ládje lea dat buorre, čađa buot vádjitvuodaid, ahte eallin vássá dássedit. Dasa hárijána.

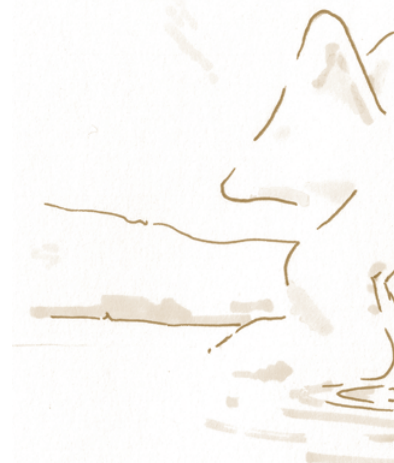
Muhtomin boahtá almmi engel vulos ja lihkaha láddu čázi. Dat lea Sáni engel. Sii geat gergat láddu lusa ovddemus, leat sii geat veahkehuvvojit dohko, sii geat guddojuvvot, dat smávvát. Sin guovdu ii gávdno hehttehus. Ipmila riika lea aiddo fal sidjiide. Ja sii váldet vuostái. Dadi mielde go jagit vásset, sturrot hehttehusat, ja mun beare bisun veallut. Mun oainnán galle čázi lihkahuvvome, ja muittán ahte dat guoská maddái munnje, muhto mun beare gahčan fas, garvván dan maid in dovdda. Boares Attán lea muhtin ládje oskkáldas ustit, earret fal dan go heavvana. Mun garvván dan ođđa

eallima mii vulgá das go juohke beaivvi njiedjalan lihkahallojuvvon láddui ja soahtagoađán, iežan soađi, mii lea Kristusa stuora soađi dihte. Son vuittii. Mun in vuoitte ovdalgo mu rumaš duššá. Liikká vuoittán mun beaivválaččat, dan dihte go Son lea vuoittán. Suddu lea dan dihte go mun in doalat iežan su lahka, muhto jorralan iežan háldui.

Olmái Betesdas ii čurvon, ii rohkadallan. Muhto Jesus almmatge oinnii dán olbmá ja oáččui su jorgalusa lágui, vaikko ii diehtán olus das maide gii su veahkehii. Muhto mañnil son beasai dan gullat. Olmmái bođii bassi báikái mañnil, ja gulai Jesusa njálmis: Ale šat suddut. Ja son duođastii: Jesus lea veahkehan mu.

Jesus, mun rohkadalan: Váldde mu nai láddui. Dan lossa seangga, mii lea mearkan buot geavatláš váikkusaide, mu sudduide maid lean dahkan eallima geainnus, daid mun galggan guoddit, go beare fal beasan Jesusa lahka leat, dasgo dalle lea buot ándagassii addojuvvon. Mun oskkun, Hearrá, veahket mu eahpeosku! Mun dáhtun, Hearrá, veahket mu dáhtu! Jorgalahte mu, de mun jorgalahttojuvvon! Don leat mu Ipmil.

Ole Bekkelund lea bargan suohkanbáhpan Ráisavuonas. Penšunistan son lea mángga sajis bargan báhpan, mañemus áiggiid Guovdageainnus.

Andakt

Nå er frelsens dag

Tekst: Ole Bekkelund
Ill.: Frode Kalleland

Etter dette var det en av jødernes høytider, og Jesus drog opp til Jerusalem. Ved Saueporten i Jerusalem ligger en dam som på hebraisk heter Betesda. Den er omgitt av fem bueganger, og der lå det en mengde syke: blinde, lamme, vanføre. De ventet på at vannet skulle bli rørt opp. For en Herrens engel steg fra tid til annen ned i dammen og rørte opp vannet.

Den første som steg ned i dammen etter at vannet var blitt rørt opp, ble frisk, hvilken sykdom han så led av. Det var en mann der som hadde vært syk i trettiåtte år. Jesus så ham ligge der og visste at han hadde vært syk lenge, og han sa til ham: «Vil du bli frisk?» Den syke svarte: «Herre, jeg har ingen som kan få meg ned i dammen når vannet er rørt opp. Og når så jeg kommer, er det alltid en annen som går uti før meg.» Da sier Jesus til ham: «Stå opp, ta båret din og gå!» Og straks ble mannen frisk; han tok båret og gikk.

Men det var sabbat denne dagen, og jødene sa til ham som var blitt helbredet: «Det er sabbat, du har ikke lov til å bære båret.» Han svarte: «Han som gjorde meg frisk, sa: Ta båret din og gå!» «Hvem er den mannen som sa at du skulle ta den og gå?» spurte de. Han som var blitt frisk, visste ikke hvem han var. For Jesus hadde trukket seg unna, fordi det var så mye folk der. Senere traff

Jesus mannen på tempelplassen og sa til ham: «Nå er du blitt frisk. Synd ikke mer, for at ikke noe verre skal hende deg.» Mannen gikk, og han fortalte jødene at det var Jesus som hadde gjort ham frisk. Johs.5,1-15

HVEM JESUS ER?

Han er sann Gud, født av Faderen fra evighet. Derfor er han Gjenløseren, Frelseren, Herren over sabbaten og over alle ting. Han er sant menneske, født av jomfru Maria. Derfor er han prøvet i alt, derfor går han omkring blant de som trenger lege, derfor er han i Betesda i dag, barmhjertighetens hus, derfor ser han også meg. Han er uten synd.

HVEM JEG ER?

Jeg er ikke uten synd. Den er mitt store problem. Jeg ser den ikke. Jeg ser bare de mindre, hverdagslige utslag av synden. Det kunne ikke være dem Jesus mente når han sa: "Synd ikke mer, så ikke noe verre skal vedferes deg." Jeg er bundet av mine erfaringer fra de 38 år (eller 18 eller 78). Jeg forstår fariseerne. De var opptatt av Guds ords regler som bevarer fra kaos, lovløshet og oppløsning. Det er Gud som har gitt hviledagen, sabbaten, da ingen seng skal bæres. Og forresten: Livet er oversiktlig og forutsigbart på denne måten. Det er greit på en måte, midt i elendigheten, å ha alt på det jevne. Man venner seg til.

Av og til stiger en himmelens engel ned og rører opp vannet. Det er Ordets engel. De som kommer seg først uti, er de som får hjelp til det, de som bæres,

de små. Det er dessuten ingen hindring i deres tilfelle. Guds rike er til nettopp for dem. Og de kan ta imot det. Med årene vokser hindringene og jeg blir bare liggende her. Jeg ser nok vannet når det røres opp og husker at det gjelder også meg, men jeg bare faller tilbake, unngår det uforutsigbare. Adam er på en måte en fortløpig kamerat uten drukningen. Jeg unngår det nye liv som kommer av at jeg hver dag kaster meg uti det opprørte vann og gir meg kampen i vold, min kamp, som følger av Kristi store kamp. Han seiret. Jeg seierer ikke før mitt legeme smuldrer i døden. Men jeg seierer likevel hver dag, fordi jeg har Hans seier. Synden er at jeg ikke holder meg til ham, men faller tilbake på meg selv.

Mannen i hint Betesda ropte ikke, ba ikke. Men Jesus så ham likevel og fikk ham uti omvendelsens bad, enda han visste ikke stort om hvem han var som hadde hjulpet ham. Men han fikk vite etter hvert. Mannen dukket opp på det hellige sted etterpå og fikk høre fra Jesu munn: Synd ikke mer. Og han vitnet: Det er Jesus som har hjulpet meg.

Jesus, jeg ber: Få også meg uti! Den vonde seng, symbolet på de praktiske konsekvensene av alt jeg syndet min livsens dag her på jorden, skal jeg bære, når jeg bare får være hos deg, for da er alt tilgitt. Jeg tror, Herre, hjelp min vantro! Jeg vil, Herre, hjelp min vilje! Omvend meg du, så blir jeg omvendt! Du er min Gud.

Ole Bekkelund har vært sokneprest i Sørreisa. Som pensjonist er han vikarprest forskjellige steder, for tiden i Kautokeino.

Spáiddar

Spáiddar tyder fakkell, og er namnet på barne- og ungdomslaget Samemisjonen driv på Láhpoluoppal i Kautokeino. Laget vart starta av eittåringane Gjertrud og Ågot vinteren 04, og denne hausten samlast vi igjen i det tradisjonsrike kapellet på vidda.

Spáiddar har samla opptil fem unge ca. kvar tredje veke gjennom heile vinteren. Den siste gongen før sommarferien laga vi bål og grilla pølse med pinnebrød. På kvar samling har vi ein andakt, der deltakarene les andaktsteksten i Bibelen på samisk, medan vi fortel og

forklarar på norsk. I etterkant samtalar vi om temaet, har hobbyoppgåver og lagar mat i lag.

Tak oss med i bøn!

Helsing Margaret Krutvik

Samla kring bålet.

Inger Marlene klar for grilling.

Ida Marie og Ellen Inga lager pinnebrød.

Níilas Jovvna.

LEVER DU?

I den senere tid har Gud på så mange måter snakket med meg om hvordan vi som kristne lever i dag. Er vi levende kristne, eller har vi sovnet inn? Gud har spurt meg om vårt engasjement, vår tjeneste. For det er slik at Gud hadde en spesiell mening med å skape deg og meg. Det er slett ikke tilfeldig at vi er skapt. Han skapte oss i sitt bilde og med de egenskaper vi har for at vi skulle gå inn i den tjeneste han forut har bestemt for oss.

Djevelen visker i hvert fall til meg at "du kan ikke noe. Innbill deg bare ikke noe." Jeg synes det er greit å gi Djevelen rett, for da behøver jeg ikke prøve meg.

Men hva sier Gud? Det stikk motsatte! "Du er dyrebar," sier han. OG – det som **ingenting** er, det utvalgte Gud seg. Hvorfor? Jo, for da kan HAN fylle oss meg **sin** kraft, med **sin** visdom. Da kan han bruke oss slik han har ment! Da er det ikke våre tanker, våre gjerninger, vår prestasjon. Da er det Gud som handler.

I dag opplever vi vel mye likegyldighet, selvopptatthet, egoisme, sløvheter. Gud minner meg om historien vi finner i Lukas 12 fra vers 16. Den rike mann som fikk stor avling av jorden sin. I vers 19 leser vi: "Sjel! Du har mye godt liggende for mange år. **Slå deg til ro – et, drikk og vær glad!**"

Er det slik vi lever i dag? Vi har det utrolig godt. Vi lider ikke nød på noe område. Og vi innretter oss som om vi skulle leve her på jord i "all evighet". Jesus sier at vi ikke skal samle oss skatter på jorden, men i himmelen. Er ikke vi mest opptatt av å samle oss skatter her på jorden? Når Jesus sier at vi skal samle oss skatter i himmelen, så er jeg viss på at han sa det fordi det ville være til velsignelse for oss. Men tenker vi noe særlig over det?

Hvordan samler vi oss skatter i himmelen? Jeg tror det er ved å tjene Gud. At vi våger å si "Led min vilje, Gud!" Det vil koste, det kan jeg love deg. Da må du gi avkall på din fritid, dine penger.

I Matteus 25 finner vi en liknelse som jeg synes er veldig alvorlig. Les fra vers 41. Slutten av vers 45 og vers 46 er noe av det mest alvorlige jeg leser i bibelen. "Det dere **ikke** gjorde mot en av disse minste, det har dere heller ikke gjort mot meg. Og disse skal gå bort til evig pine." Å la være å tjene Gud har katastrofale følger.

En 93 år gammel kvinne sa på en kvinneforening: "Vi må be om Den Hellige Ånd! Det er det vi må." Og dette har hun rett i. Det er bare Den Hellige Ånd som kan vekke oss opp og skape lengsel i oss etter å tjene Gud. Søke inn i ordet så det kan opplyse oss. Be uavlatelig, og overgi vår vilje helt og holdent til Gud. Får Gud styre livet ditt, vil du få oppleve en ufattelig lykke som denne verdens rikdom aldri kan gi!

Astrid Grovan Vikhagen

Sommerleirene

– en god tradisjon

Tekst:

Stein Ingvar Kalviknes

Foto: Steinar Trefford og Hildegunn
K. Tessmann

Det er mange år siden Ruth og Sigmund Hauge begynte å arrangere sommerleirer for barn og unge i Stavanger krets. De første årene ble leirene arrangert på forskjellige steder. Fra begynnelsen på 1980-årene har leirene blitt arrangert på Nordlys Misjonssenter, et kjært og trivelig senter i virksomheten vår.

På Sommerleir 1 for 1.–4. klasse var det 35 deltakere og mange gode unge ledere. Hovedtaler på den leiren var lærer Bjarte Gudmestad fra Jæren og Stein Ingvar Kalviknes. På kjøkkenet hadde vi vært så heldige å få Øyvor Dervola og Tom Oseberg. De vartet opp med den ene gode retten etter den andre. Det smakte fortreffelig både for barna og ledere / talere.

På Sommerleir 2 for 5.–7. klasse var det 17 deltakere og en fin gjeng med dyktige ledere. På den leiren talte Willy Jess og Stein Ingvar Kal-

viknes. På kjøkkenet hadde vi fått med oss en dyktig kokk og medhjelper. De laget både rikelig med mat og det smakte deilig. Det er viktig med god mat på leirene.

Før leirene skal begynne, har nok både barna og vi som ledere / talere noen sommerfugler i magen. Men det viser seg gang på gang at det er en fantastisk flott gjeng som kommer og at det blir noen rike og gode dager.

Barna som kom på leirene, kommer for det meste fra områdene rundt Stavanger og Jæren. Det er noen livlige, livsglade, fantasifulle, lærerike og fantastiske jenter og gutter som kom på leir også denne sommeren. De fleste innordner seg raskt de reglene vi må ha for leiren, mens noen trenger litt mer tid. Noen av dem kommer sammen med sine venner, andre kommer helt alene og kanskje for

første gang på leir. Da er det viktig at en kan få spleise flokken sammen og at alle kan få oppleve et rikt, trygt og godt fellesskap på leiren. Det er også viktig å ha det kjekt med hverandre, bli kjent med nye og inkludere hverandre, ellers kan hjemlengselen komme fort.

På leirene var det ulike aktiviteter etter hvilken aldersgruppe vi hadde. Felles for alle var sporleik, trampoline, diverse konkurranser, fotball og andre ballspill. I det fine været vi fikk ha på begge leirene, var det grilling og kos ute i naturen. For de største ble det også en fantastisk tur på Lutsivannet med husbåten "Olga" til Aslaug og Asbjørn Dyngeland. De var også på hytta deres og fikk bade i det herlige sommerværet.

Å samle så mange barn til bibeltimer og møter er en stor utfordring og mulighet. Det var en fantastisk

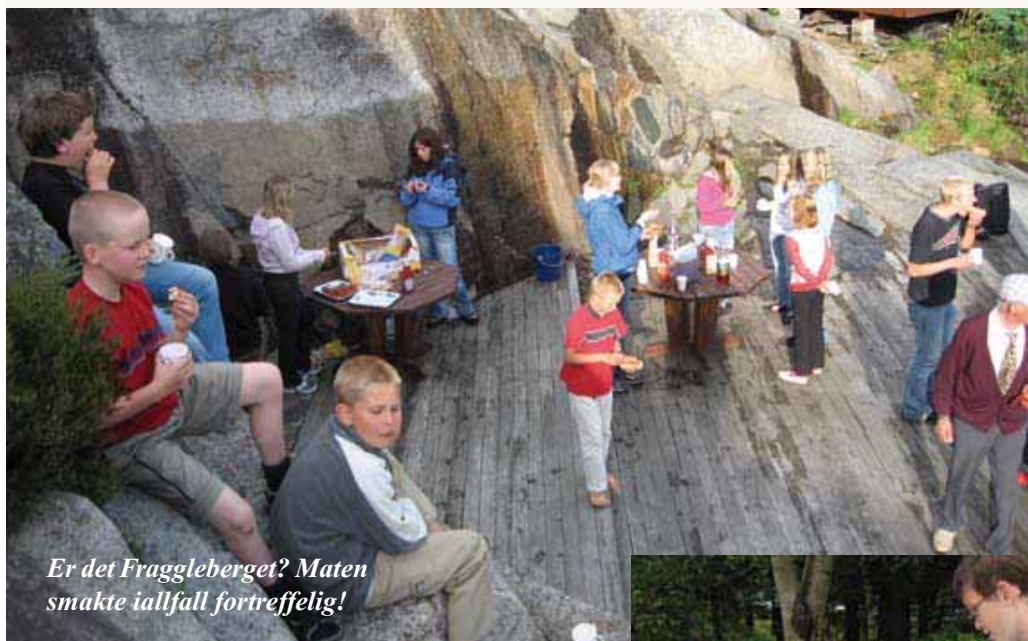
Her er gjengen på den første sommerleiren.

Her er gjengen fra den andre sommerleiren.

Bading hører sommeren til ...

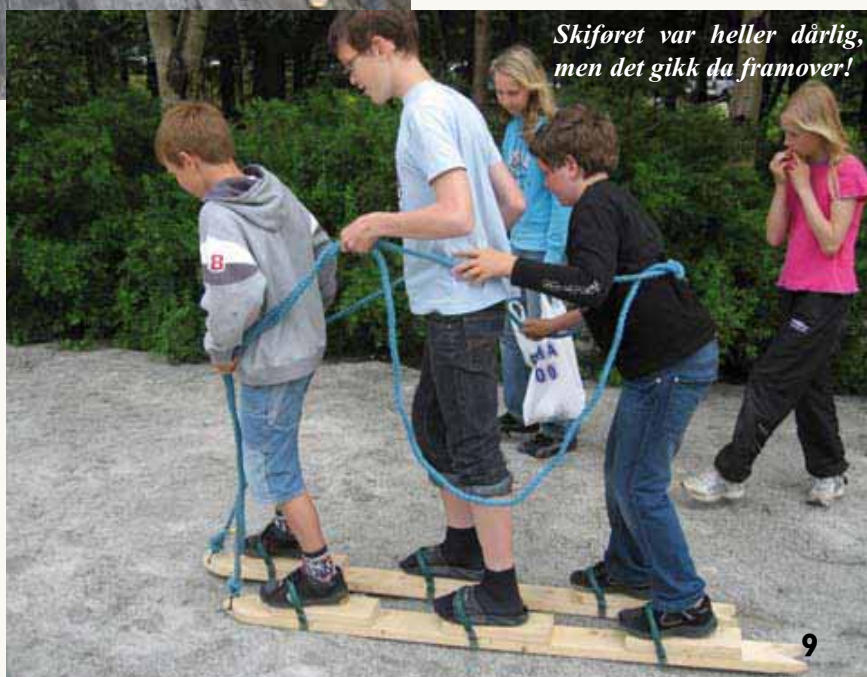

Er det Fraggelberget? Maten smakte iallfall fortreffelig!

frukt. La oss takke Gud for at vi fortsatt har så rike muligheter i vårt land til å samle barna og de unge om Guds ord og lære dem om Jesus, han som er "veien, sannheten og livet."

Når leirene er over og det ikke har skjedd noen vonde ulykker, da kjenner vi på stor takknemlighet til Herren for noen travle, men rike dager på Nordlys Misjonscenter.

opplevelse å være vitne til hvor stille disse livlige jentene og guttene ble da vi skulle dele Guds ord. I sannhet var det en lydhør forsamling som lyttet til Guds ord. **La oss be om at ordet som er sådd i hjertene deres, må få vokse og skape tro, tillit og etterfølgelse.** For vår himmelske fars vilje er at ikke en eneste av disse små skal gå fortapt, men bli frelst og nå himlen. På grunn av Guds løfter tror vi at det som blir sådd i barnehjertene, skal bære evighets-

Skiforet var heller dårlig, men det gikk da framover!

Årsmøte i Møre og Romsdal krets

Tekst: Martha Innerdal
Foto: Paul Giskegjerde

Helga 17.-18. juni holdt Møre og Romsdal krets sitt årsmøte på Eidet bedehus i Surnadal. Det var 42 påmeldte, derav 33 utsendinger med stemmerett. Dessuten var det mange fra den nære omegn som kom på de ulike samlingene. Det var en utrolig vakker ramme rundt møtet. Den lokale komiteen hadde lagt ned et stort arbeid, og pynt og mat var fortreffelig og langt over det en kan forvente. En slik gjestfrihet gjør noe med oss!

Tidligere landsstyreformann Einar Hagalid var taler.

Disse hadde vært i sving for å legge kretsmøtet til rette. F.v. Johanne Rodal, Gudrun Bele, Gunnvor Våbenø, Kristine Reiten, Ragnhild Mikkelsen, Thelma Svinvik, Bengt Svinvik og Asbjørn Flå. En stor takk til dere!

Disse unge damene hadde tatt turen fra Sylteosen.

Han hadde bibeltid lørdag, og han talte på kveldsmøtet lørdag kveld, på gudstjenesten og på avslutningsmøtet søndag. Hans forkynnelse var en tankevekker og en påminnelse for oss som var tilhørere.

Tradisjonen tro startet årsmøtet med bibeltid. Denne ble ledet av kretsens nestleder, Auden Osen. Han poengterte hvor viktig støtten i misjonsfolket er: "Vi har veldig bruk for dere. Dere er ryggraden i misjonsarbeidet".

Ragnhild Mikkelsen fra arrangementskomiteen ønsket kretsmøtedeltakerne velkommen. Hun hilste med Rom.10, 13-16. Vi har et gledesbudskap å gå med – og en bønn om at folk må bli frelst.

Tema for Hagalids bibeltid var "Men dere skal få kraft" (Apgj.1,6ff). Våre kraftkilder i dag er:

- Den Hellige Ånd
- Forsoningens kraftkilde
- De helliges samfunn
- Ordets kraftkilde

Nødvendigheten av alle disse ble klargjort for oss. Vi er avhengige av dem alle for å kunne forstå hvor verdifullt og dyrebart Guds ord er for oss. Vi ble minnet om nødvendigheten av at Den Hellige Ånd får opplyse oss og fylle oss med kraft. Denne kraften er som en ild, stilt til din og min disposisjon. Og det haster å bringe ordet ut – ut til samefolket, for enden er nær.

Avslutningsmøtet søndag hadde

som tema: "Blikket festa på Jesus", og det hadde da også vært "gjenomgangstenen" for hele helga. Vi må ikke se på vår egen svakhet og ufullkommenhet. Vi må se på Jesus, på Hans makt og Hans løfter. Ordet i Luk. 24,44 var utgangspunkt for talen. Hagalid understreket at det er Gud som har all

makt. Det er han som styrer. Han tok vår synd på seg og kastet skyldbrevet vårt "i glemselens hav". Gud har gjort alt hva han kan for at du og jeg skal bli frelst. Men han har gitt oss en fri vilje og tvinger ingen inn i himlen. Videre minte han oss om ansvaret vi har for å formidle Bibelens gledesbudskap videre til samefolket. Dette er ditt og mitt ansvar og oppdrag: Å formidle håp og evig liv hos Gud. Og det haster! Jesu gjenkomst nærmer seg!

Odd Jarle Osborg, ei sanggruppe fra Surnadal og Karen Oddny og Sigfred Gravvold gledet oss med vakker sang

Interessante ting foregår under forhandlingsmøtet, så det gjelder å følge godt med.

under kretsmøtet.

Kretsårsmøtet fikk også hilsen fra vår egen utsending på Kola, Sigfred Giskegjerde.

Etter valgene ser *det nye kretsstyret* slik ut:

Magne Aksnes, Inger Starheimsæter, Albert Steinnes (Sunnmøre); Auden Osen, Ingrid Kvalvaag, Martha Innerdal (Nordmøre); Marit Elise Brudeli, Einar Staurseth (Romsdal); Odd-Jarle Osborg, kretssekr.

Vararepresentanter ble:

Brit Marie Finnset Sandøy, Inger Volden, Telma Svinvik (Nordmøre);

Margrete Engen (Romsdal); Endre Kalvø og Olaug Vikestrand (Sunnmøre).

Savner du noen ord om årsmøtefesten? De som var tilstede, ble så oppslukt av alt som skjedde at de glemte å referere og ta bilder. Bli oppslukt, du også! Dra på neste årsmøte, delta på festen og hør god tale, fin sang, nyt velsmakende mat og treff alle de hyggelige menneskene! Og så vil du etterpå gå til sengs og føle deg velsignet og ikke angre på at du kom. Red.

Snart blir det mat å få.

Mitt bøttesvar

Vi fant – og fikk

Av Stein Ingvar Kalviknes
Ill.foto: Trine Lernæs

”Be, så skal dere få. Let, så skal dere finne. Bank på, så skal det bli lukket opp for dere” står det i Matteus 7,7.

Da vi var på sommerferie i 2005, mistet den yngste sønnen digitalapparatet sitt i fjellet. Han gikk en annen og tøffere vei opp til toppen på fjellet enn kona mi og jeg. Han ble veldig fortvilet da han oppdaget at fotoapparatet var borte, et apparat som han hadde fått til konfirmasjonen. Vi gikk sammen med ham i det området han hadde mistet det og lette, men vi fant ikke noe kamera.

Da vi kom tilbake til hytta og hadde hvilt oss litt, tok gutten en ny tur for å lete. Dette gav heller ikke noe resultat. Vi snakket om det som hadde skjedd, og ble enige om å be om at vi måtte finne det. Bibelen sier at vi kan få komme til Jesus med alle ting.

Neste morgen ble Nicolai Kristian og jeg enige om å gjøre et nytt forsøk. Vi skulle gå opp i fjellet og begynte å lete etter fotoapparatet igjen der han traff oss. Da vi omsider nådde toppen og var spente på hvordan det skulle gå, ble vi enige om å lete i gresset og i lyngen. Så begynte letingen på ny. Etter kort tid ser jeg noe blankt som lyser mellom lyngen og gresset. Når jeg bøyer meg og skal undersøke nøyere, ser

jeg at det er fotoapparatet. For gutten og oss ble dette en fin sommeropplevelse. Vi opplevde det som et konkret bøttesvar. Sorgen ble vendt til glede og takk.

Da vi skulle gå videre, sa jeg til Nicolai Kristian: Du trenger ikke takke pappa for det som har skjedd. Du kan takke Jesus.

Da jeg begynte å gå, oppdaget jeg at han ble stående igjen litt for seg selv med folda hender. Hva skjedde? Jo, gutten hadde en liten bønnestund der han stod og takket Herren for at han hadde ledet oss slik at vi fant fotoapparatet igjen og hadde hørt vår bønn.

Det er godt og stort å vite at vi har en Gud og Far i himmelen som har omsorg for oss både til kropp og sjel. Du – ingenting er for smått eller stort å komme til ham med. Ingenting. Han sier i 1.Pet.5,7: ”Kast all deres bekymring på Ham, for han har omsorg for dere.” ”På den tid som behager meg, bønhører jeg deg,” sier Herren (Jes.49,8).

For noen år siden ringte en vi hadde bedt for i lang tid og sa at nå ville vedkommende bli en kristen. Der og da var det en underlig telefon å få, men Gud hører våre bønner og han svarer i sin tid.

Trygve Bjerkrheim har sagt

det slik:

*Det er makt i de foldede hender,
i seg selv er de svake og små.*

Men mot allmaktens Gud du dem vender.

Han har lovet at svar skal du få.

*Det er svar underveis,
engler kommer med bud.*

*Om det drøyer,
det fram dog skal nå.*

For det lovet jo løftenes trofaste Gud:

Kall på meg, og du hjelpen skal få!

Du som ber for ditt barn, dine kjære,

er i forbønn fra år og til år.

Om du tålmodets lekse må lære,

himlens bøttesvar engang du får.

Ta dette til trøst og oppmuntring, du som ber for dine som ikke er frelst. For det er slik at noen ganger kommer bøttesvarene fort, andre ganger må vi vente og vente og får kanskje ikke se svaret en gang mens vi lever. Det skjedde med en kvinne som hadde en ufrelst mann. Først etter at hun var flyttet hjem til Herren, ble mannen frelst. Men hennes bønner hadde ikke vært forgjeves. Det er heller ikke dine. For når du ber i Jesu navn og etter Guds vilje, så hører han deg og svarer i sin tid.

MITT BØNNESVAR

En treenig Gud

Av Anne Sofie Hansen

Det jeg nå skal dele med dere, hendte for 12-15 år siden. Det var på den tiden jeg var så heldig å få være hjemme på gården.

Det hendte flere ganger at vi fikk besøk av Jehovas Vitner, som ønsket å formidle til oss det de trodde på. En gang de var på besøk, nevnte jeg at Bibelen fortalte at det var en **treenig Gud** vi trodde på. Dette ble på det sterkeste motbevist ut fra deres bibelbok. (Jeg skriver deres bibelbok, fordi den er ikke lik vår! Det er noe som er for- andret!) Ja, så mektig var deres vitnesbyrd at jeg begynte å bli usikker i min tidligere overbevisning.

Tvilen bar med seg en uro som bare økte på utover kvelden, og da jeg skulle legge meg, fikk jeg ikke sove. Ut på natta stod jeg opp igjen, og gikk ned i stua. Her bøyde jeg kne og fortalte alt som det var til Jesus. Det var en stor nød i mitt hjerte! Nøden gikk ut på at jeg ikke hadde noe sikkert ankerfeste for det jeg trodde på! Jeg ba Jesus om at han ville møte meg i sitt ord, og der vise meg veien videre.

Jeg fikk den natta lov å lese 1.Mos.1, 26: **”Da sa Gud:** La oss gjøre mennesker i **vårt bilde, i Guds bilde** skapte han det, ...” Dette viste meg klart at her var det Faderen, Sønnen og Ånden som var skaperne. Ikke nok med dette. Jeg fikk også Johs.14, spesielt vers 18 og 23: **”Jeg** skal ikke etterlate dere farløse, **jeg** kommer til dere ... om noen elsker meg, da holder han mitt ord, og min far skal elske ham, og **vi** skal komme til ham, og ta bolig i ham.”

Dette kjente jeg var tydelige ord fra en far som har omsorg for sine barn. Ordet hadde vist vegen. Og stemmen som hadde talt tvilen inn i mitt hjerte (djevelen), måtte gi tapt. Troen hadde fått dypere røtter grunnfestet på Ordets klippegrunn.

Den natten ble avsluttet med takk og lovsang fra et hjerte som på ny hadde fått et vidunderlig bøttesvar.

Anne Sofie Hansen er Sørlandet krets' 1. varamedlem til Landsstyret.

ULL er ikke tull

Jeg vare bare jentungen da Samenes Venn som oftest lå på kjøkkenbordet til gjennomsyn for samtlige - store og små. Min pleiemor holdt bladet, vi leste i det på foreningsmøtene. Guds ord, sangen og lesing av Samenes Venn holdt oss interessert, og interessen for Samemisjonen var med og holdt oss aktive. Det som jeg ser for meg, er de gamle, slitte, foldede hender og de bøyde hoder ved andaktene på foreningsmøtene. Snart kom en og annen av medlemmene bort, sykdom tok dem avsides. Savnet ble stort hos oss som ble igjen.

Et spesielt minne sitter igjen. Foreninga tok på seg å lage ulltepper og sende til Finnmark. Alle var med å samle sammen ull, masse ull! De yngste av medlemmene plukket rusk ut av ulla og rev den opp. Så ble det karding, spinning og strikking. De gamle, slitte arbeidshender ville også være med i arbeidet. Ei av medlemmene var kommisjonær for en ullvarefabrikk. Hun sendte ullteppene til fabrikk for toving og stell. Jeg synes jeg ser teppene som kom fra fabrikk. Å, så fine de var! Du, så glade vi var! Tenk å få være med å gjøre noe for misjonen!

Ja, dette var noen minner fra foreningen jeg var med i.

Hilsen Magda Skarset, Averøy

Mitt liv er skjult

Av Anna Ask Flø

Mitt liv er skjult i Jesu sår, det lindrer hver en smerte. Jeg vet min Jesus alt formår, Han har så mildt et hjerte. Som hjorten skrek jeg etter vann. Han gav meg Livets drikke da han en dag meg såret fann og lot min sjel besikke.

Jeg renset ble i Jesu blod, ble uten flekk og lyte, da han meg ut av mørket drog. Nå kan min sjel det nyte. Som kilden rinner ren og klar fra ham hit ned å føre, sin kilde dyp, så underbar, hver sjel å saliggjøre.

Fra Golgata enn går den flod for alles sår og vunder. Det er det dyre Jesu blod - å salige Guds under! En strøm fra kilden der utgår for sjelens nød og smerte. En legedom for alle sår der flyter fra hans hjerte.

Så blir og du en renset sjel ut fra dens strømmer milde. Du i hans frelse kan få del fra nådens dype kilde. Den enn er dyp og ren og klar, der kan din sjel enn drikke. Å, hvor den enn er åpenbar! For Gud la deg besikke.

O nådens strømmer til oss ned ved korsets død og pine, et kildevell til Liv og fred for hvem du kaller dine. En kilde av din kjærlighet for hver sin synd vil sanne. Ett er dog sant og jeg det vet: Du gir av Livets vanne.

Johan Grødem 90 år

Tekst og foto:
Stein Ingvar Kalviknes

Johan Grødem, Alsvik i Strand, blir 90 år 14. oktober. Vi i Samemisjonen vil benytte anledningen og ønske deg Guds velsignelse over dagen. Vi som har fått den ære å bli kjent med Johan, har fått lært ham å kjenne som en meget trofast, stødig, ivrig og god misjonsmann. Han er utrolig sprek og ingen kunne tro at han nå blir 90 år. Johan er en gledesspreder, en meget dyktig og praktisk mann. Dette har vi fått nytte godt av i mange år bl.a. på Nordlys Misjonssenter.

Johan har tidligere vært med i kretsstyret for Norges Samemisjon. Han har vært kontakt for Samemisjonen på Alsvik og har sammen med sin kjære Sigrid,

som nå i sommer ble 86 år, fått vært til stor velsignelse for vårt arbeidslag både lokalt på Alsvik i Strand kommune og i kretsen. Johan er ikke en mann med mange og store ord, men han er preget av en villig ånd til å tjene, har et godt vitnesbyrd om Jesus og opptatt med at evangeliet må nå stadig flere. Når det er møte for Samemisjonen i Alsvik, er det alltid Johan som leder.

Vi vil takke deg, Johan, for troskapen i tjenesten i Guds rike og ønske deg og Sigrid Guds rike velsignelse over dagene som ligger foran. Hilser deg med ordene i Jes. 41, 10.

Sangen min

Guds omsorg

Av Alf Hasselø

Det er så mange gode sanger og salmer i de forskjellige bøker vi har, at det kan være vanskelig å si at akkurat *den* sangen er min. Det har også variert litt gjennom et langt liv.

Men skal jeg velge en nå, må det bli en som jeg tror har blitt lite brukt på bedehuset i den senere tid. Jeg har vært syk noen måneder nå, mest på grunn av en ulykke som rammet hodet hardt. Det var bare så vidt at det ikke gikk helt galt, sa legen på sykehuset. Etter dette har det ofte vært vanskelig å be med egne ord. Da er det godt å bruke en bønnesang opprinnelig helt fra 1682: Sørg du for meg, Fader kjær.

For øvrig hilser min kone og jeg til alle venner og kjente i Samemisjonen.

*Sørg du for meg, Fader kjær!
Jeg vil ikke sørge,
ikke gå bekymret her,
om min fremtid spørge.
Sørg du for meg all min tid,
sørg for meg og mine,
Gud, allmektig, nådig, blid,
sørg for alle dine!*

*Sørg for legem og for sjel
til min livsvei ender,*

*jeg dem trygt i ve og vel
gir i dine hender.
Sørg, o kjære Gud, især
for mitt hjertes tanker,
at de, hvor som helst jeg er,
aldri fra deg vanker!*

*Sørg for at jeg dine ord
tro til døden lyder,
av min dåp og Jesu bord
alltid kraften nyter!
Sørg for all vår øvrighet
og for dem som lærer,
hver som på sitt arbeidssted
dagens byrde bærer.*

*Sørg for meg når opp jeg står;
til mitt arbeid stunder,
og når jeg til hvile går
og mitt øye blunder!
Sørg du for mitt kall og stand,
hånd og munn og hjerte,
for den gjerning som jeg kan,
for min fryd og smerte!*

*Sørg for gods og hus og hjem,
for mitt navn og ære;
heller ikke korset glem,
som jeg her må bære!
Sørg for meg hver stund,
hvert sted på min ferd her nede.
Sørg at jeg herfra i fred
farer til din glede.*

Hva skal vi spise og hva skal vi kle oss med?

Som mor til to voksne barn kjenner jeg godt til de unge familienes behov i denne vanskelige tiden. Når det gjelder arbeid så har de unge, etter å ha avsluttet teknikum eller høyere utdanning, praktisk talt ikke mulighet til å skaffe seg jobb fordi det ikke finnes arbeidssteder, eller hvis det finnes en ledig jobb, så er den så lavtlønnet at midlene fra den knapt strekker til de kommunale avgiftene eller enda mindre. Til familienes livsopphold er det ingenting igjen.

I løpet av de siste årene har vårt land, statistisk sett, opplevd en brå nedgang i nativitet, antallet ufullstendige familier har økt.

I denne regionen har det, statistisk sett, vært en redusert vekst på antall barn under sju år. Det kan ha ulike årsaker. Det blir flere og flere barn som lever i lite velstående familier. Foreldrene drikker og bekymrer seg ikke for sine små barns velferd, og de overlater dem til seg selv, uten tilsyn.

Dette året økte antallet familier der oppdragelsen og forsørgelsen stort sett ble tatt hånd om av mødrene.

Fallet i den materielle levestandard i det store lag av befolkningen fører til en usikkerhet med hensyn til morgendagen. Vil det bli mulig å få seg utdanning, yrke og finne et framtidig arbeid? All denne usikkerheten fører til en brå økning av narkomani blant de unge. Dette er en reell trussel for den oppvoksende generasjon. Det er en global trussel mot helse, rettsorden og sikkerhet/trygghet.

Vi, foreldrene, er sterkt bekymret for denne situasjonen i regionen, og **som troende mennesker samler vi oss i bønn** uten å ta hensyn til be- kjennelse og trossamfunn. Dette problemet angår alle mennesker som bekymrer seg for sine barn og barnebarn.

Ludmilla Rosinova

Aksjon i Vats 18.–29. oktober

Me i Vats ser fram til denne aksjonen frå Samemisjonen med stor spenning og forventning. Me trur Gud vil gjera storverk mellom oss, og større verk kan aldri henda enn at me får venda om og finna igjen trua på Gud. Då er det viktig at me fokuserer på den ein-skilde. Det var det Meisteren gjorde dei få åra han fekk verka mellom oss. Han møtte den eine, og dette vart ofte opphavet til at vekkjinga braut ut.

I alle fall vart det forandringar om dei møtte Jesus. Me kan berre tenkja på kvinna ved Sykarsbrunnen, Sakkeus eller samtalen med den syndefulle kvinna. Ho venta ein dom som ho ikkje kunne seia var urettferdig – ho var gripen på fersken. Men saman

i Samaria og hjå Sakkeus. Etter eit møte med Jesus vart dei nye menneske. *Det gamle er borte, sa Paulus, sjå alt er blitt nytt!* Ingen opplevde dette så gjennomgripande som Paulus – Saul frå Tarsus – som ville ta knekken på denne kristensekta – ein gong for alle.

Han møtte Jesus utanfor Damaskus, og så vart det ein annan veg for han óg å gå gjennom livet. *For meg er livet Kristus, og døden ei vinning, sa han.*

Dette trur me vil vera gjennomgangstonen ved møta våre til hausten. Alle som bed til Gud, må hugsa på oss her inne i Ryfylke. Me hadde

med Jesus gjekk ho fri. Men ho fekk med seg ordet: *Gå bort og synda ikkje meir!* Det vart eit endra livsmønster hjå henne. Ho hadde vendt om!

Dette var så radikalt både hjå kvinna

Hans N. Hauge på vitjing for ca. 200 år sidan. Me har framleis mange levande kristne mellom oss – *velsigninga varer i tusen ledd.*

Likevel er det så altfor mange som går utan Gud og utan von i denne verda, og diverre må me seia det er så mykje forkynning i dag som ikkje held mål – folk får ikkje det dei har bruk for: *ei oppmoding om å venda om – tru på Jesus – som har gjort alle ting vel, og som lengtar etter å ta bøkene våre og kasta dei bak sin rygg.*

Men då treng du snu om skal du møta Jesus. Der ligg gåva ferdig for alle som ynskjer seg å bli *”ren og rettferdig – himmelen verdig”*.

Me vil samlast under mottoet *Din Frelsar ser på deg i dag og spør om du vil halda lag, så vil han trufast leia deg på livsens færefulle veg*

Om du klikkar deg inn på adressa nedafor, finn du meir om aksjonen og om Vats bedehusland.

Helsing Jørgen Landa

<http://www.vindafjord.kommune.no/Artikkel.asp?AId=29&back=1&MIId1=11&MIId2=84>

**Se programmet ”Faktor” på NRK1 mandag 23. oktober kl.19.55.
Programmet følger Kolasekretær Sigfred Giskegjerde i liv og virke.**

Samenes Venn

Ansvarlig redaktør:
Generalsekretær
Magne Gamlemshaug
Redaktør: Rigmor Hølmo

ADRESSE:
Samenes Venn
Norges Samemisjon
Kongens gt. 14 B
7011 Trondheim
Tlf. 73 87 62 50
Fax: 73 87 62 60

e-post:
hovedkontoret@samemisjonen.no
Web:
<http://www.samemisjonen.no>

ABONNEMENT:
11 nr. pr. år
Ordinær årspris: kr. 250,-
Til utlandet: kr. 300,-
For kontingent:
Konto nr.: 3000.15.18565
For offer og gaver til
misjonsarbeidet (også skattefrie):
Konto nr.: 3000.15.18530

Norges Samemisjon

er en uavhengig organisasjon med samme bekjennelsesgrunn som Den norske kirke. Samemisjonens mål er: På bibelsk og evangelisk-luthersk grunn å utføre indremisjonsarbeid blant den samiske befolkning. Siden 1993 har Samemisjonen også startet opp arbeid blant samer på Kola-halvøya. Samemisjonen ser det som en oppgave å støtte samisk språk og kulturarv. Støttevirksomheten omfatter 7 kretser.

Landsstyrets formann:
Arvid Nilssen
Hillerenvn. 60
5174 Mathopen
Tlf. 95 77 37 75

Trykk: Wennbergs Trykkeri AS

Det skjer ...

... på Sørlandet

Onsdag 27/9 kl.19.30:

Møte **Byglandsfjord** v/Dagfinn Nese.

Lørdag 30/9 kl.11.00:

Høstmesse Bedehuset Dr.gt., Kr.sand. Trekning medl.utlodn. Kafeteria. Andakt. Sang.

Søndag 1/10 kl.18.00:

Høstmøte Bedehuset Dr.gt., Kr.sand. Taler: Samuel Roswall, høyt respektert forkynner i Danmark. Fokus på Israel i dagens situasjon sett fra Esek.37 og Åndelig oppbrudd i våre kristne land.

... i Stavanger

23. sept. kl.14.00:

Basar Hadeland bedehus.

22. – 24. sept.:

Mannshelg på Nordlys Misjonssenter

Ledere / talere: Axel Remme, Eivind Strand, Steinar Trefjord og Stein Ingvar Kalviknes. Sang- og musikk. Pris: Enk.rom kr. 650,-. Dobbelrom kr. 600,- pr. person. Leie av sengetøy kr. 75,00.

30. sept. kl.12.00:

Høstmøte Nordlys Misjonssenter

Trekning av medlemsutlodningen og bevertning. Taler: Odd Eivind Høyvik. Sang- og musikk.

17. okt. kl.19.00:

Basar Hegrestad forsamlingshus.

22. okt. kl.11.00:

Høstmøte Haugesund bedehus.

Taler: Sverre Vågen.

23. okt. kl.18.00:

Høstmøte Haugesund bedehus.

Taler: S. I. Kalviknes.

27. okt. kl.19.30:

Basar Vigrestad misjonshus.

28. okt. kl.12.00 (merk tiden!):

Høstmarked Frøyland forsamlingshus,
Kvernaland.

3.-5. nov.:

Bibel- og inspirasjonshelg på Nordlys.

Talere: Olaf Aamodt, Willy Mæland, S. I.

Kalviknes. Påmelding. Priser: Samme som mannshelga.

Program og påmelding til mannshelg og bibelhelg på Nordlys: Tlf. 51 66 65 42. Mobil 40 40 16 77 eller stavanger@samemisjonen.no

... i Trøndelag

H Ø S T B A S A R

LØRDAG 23. SEPT. 2006

**Misjonssalene, Sommerveiten
Trondheim**

PROGRAM

Kl.11.00: Dørene åpnes. Salget starter.

Kl.13.00: Sangmøte. Sang v/Inderøy Musikklag. Andakt v/John S. Moe.

Kl.16.00: Møte.
Tale v/Fridtjof Fredriksen.
Sang v/Jens Malum. Trekning av dagens lotterier.

HELE DAGEN: Salg av håndarbeider, syltetøy, lodd og årer. Kake-tombola. Kafeteria med bakst, finnbiff og dessert.

TA DEG EN TUR!